

ünde diyabetik retinopati tespit edildi. Nöropati saptanan olgular değerlendirildiğinde nöropati varlığıyla yaş, retinopati, HbA1C düzeyleri arasındaki ilişkilerin istatistiksel olarak anlamlı olduğu gözlenirken p değerleri sırasıyla p=0.006, p=0.000, ve p=0.000 olarak bulundu (Ki-kare testi). Cinsiyet, hipertansiyon varlığı ve kolesterol düzeyleri ile nöropati arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki yoktu (p>0.05).

Sonuç: Hastane tabanlı bu çalışmada Tip2 diyabet vakalarında nöropati prevalansı %61.2 olarak bulundu. Yaş ve diyabet kontrolü nöropati varlığını etkileyen faktörlerdir.

P146

YENİ TESPİT TIP 2 DİYABETLİLERDE NÖROPATI SIKLIĞININ VE İLİŞKİLİ OLDUĞU DURUMLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ

*Haluk Sargın, ¹Hülya Karaoğlu, ²Ülkü Türk Börü, ²Recep Alp, ²Arda Lülecı, ¹Mehmet Sargın, ¹Ali Yayla

* Dr. Lütfi Kırdar Kartal Eđ ve Araş Hasta, I. Dahiliye Kliniği, Endokrinoloji ve Met Hast Ünitesi, İstanbul

¹ Kartal Eđ ve Araş Hastanesi, I. Dahiliye Kliniği, End ve Met. Ün., İstanbul

² Kartal Eđ ve Araş Hastanesi, Nöroloji Kliniği, İstanbul

Amaç: Nöropati, diabetes mellitusun en sık görülen komplikasyonlarından. Tip 1 ve tip 2 diyabette nöropati sıklığı birbirinden farklı olmayıp %15-80 arasında değişmektedir. Bu çalışmanın amacı, yeni tespit edilen tip 2 diyabetlilerde Nöropati Semptom Skalası (NSS) ve Nöropati Hasarlanma Skoru (kantitatif duysal muayene - NHS) değerlendirme skalaları kullanılarak belirlenen nöropati sıklığının ve ilişkili olduğu durumları araştırmaktır.

Metod: Ocak-Mart 2002 tarihlerinde Dr. Lütfi Kırdar Eđ. ve Araş. Hastanesi diyabet polikliniğine başıuran yeni tespit tip 2 diyabet tanısı almış ardışık 73 (K/E : 37/36) vaka çaķıřmaya alındı. Vakalarda nöropatik bulguları değerlendirmek için NSS ve NHS skalaları kullanılarak elde edilen nöropati sıklığının, kronolojik yaş, cinsiyet, HbA1c hipertansiyon ve retinopati varlığı ile ilişkisi araştırıldı.

Bulgular: Çalışmaya alınan vakaların kronolojik yaşı 52,62±10,3 yıl idi. HbA1c düzeyi % 6.9±1.8 idi. 34 (%46,6) hastada nöropati saptandı. Otonom nöropati açısından 5(%6,8) hastada postural kötüleşme, 10 (%13,7) hastada idrar kaķırma, 3(%4,1) hastada gece ishali saptandı. Ayrıca 9(%12,3) hastada gastroparezi bulguları mevcuttu. 36 erkek hastadan 14(%38,9)'ünde ise erektil disfonksiyon saptandı.*Göz dibi muayenesi ile 17 (%23.3) hastada retinopati saptandı. Retinopati saptanan 15(%88.2) hastada nöropati belirlendi. Hastaların 54(%75) ünde hipertansiyon saptandı. Diyabetik nöropati ve HbA1c düzeyleri arasında anlamlı pozitif korelasyon saptandı (r:0.357, p<0.05).

Sonuç: Çalışmamızda yeni tespit tip 2 diyabetlilerde her iki nöropati skalasıyla belirlenen nöropati sıklığının yüksek olması ve bunun HbA1c ile pozitif korelasyon göstermesi dikkat çekiciydi. Bu veriler, komplikasyonların önlenmesinde erken tespit ve gliksemi regülasyonunun önemini bir kez daha vurgulamaktadır.

P147

GLUTATYON S-TRANSFERAZ GEN POLİMORFİZMİ VE PAPİLLER TİROİD KANSERİ YATKINLIğI

*Esen Akbay, ¹Reyhan Ersoy, ²Lülüfer Tamer, ³Nurcan Aras ateş, ⁴Burhan Hazar, ²Bahadır Ercan, ²Hatice Yıldırım, ²Uđur Ağık, ¹Metin Arslan

* Mersin Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Endokrinoloji ve Metabolizma BD, Mersin

¹ Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Endokrinoloji ve Metabolizma B.D., Ankara

² Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyokimya A.D., Mersin

³ Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji ve Genetik A.D., Mersin

⁴ Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi, Onkoloji B.D., Mersin

Erişkin diferansiyasyon tiroid kanserlerinin etiyolojisinde eksternal radyasyon dışındaki faktörlerin rolü (genetik eğilim, cinsiyet hormonları, diyet, farmakolojik ajanlar ve toksinler) net olarak bilinmemektedir. Glutatyon S-transferaz (GST) enzimleri bir çok kanserojen ve mutajenin metabolizmasında önemli rol oynarlar ve polimorfizm gösterebilirler. Bu enzimlerin polimorfizmleri organizmada çeşitli kanserlere eğilimi arttırabilirler. Bu çalışmada GSTM1, GSTT1 ve GSTP1 genlerinin polimorfizmleri ile papiller tiroid kanseri arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçladık. Çalışmaya 43 tiroid papiller kanserli hasta ve 204 sağlıklı birey alındı. Toplam 247 kişinin venöz kanınan elde edilen DNA'lardan Light-Cycler real-time PCR yöntemiyle genotipler yapıldı. Papiller tiroid kanserli hastalarda GSTT1 null genotipi sağlıklı kişilerden 2.05 kat daha fazla saptandı (OR=2.05, %95 CI: 1.03-4.05). GSTM1 ve GSTP1 gen polimorfizmleri tiroid kanserli hastalarda sağlıklı kişilerden farklı değerildi. GST genotip kombinasyonları incelendiğinde GSTM1, GSTT1 null ve en az bir val-105 alleli taşıyan bireyler 3.77 kat daha fazla tiroid papiller kanser riski taşımaktaydı (OR=3.77 %95 CI:1.34-10.55). Sonuç olarak GST genlerindeki polimorfizmler papiller tiroid kanserine yatkınlığa neden olabilirler.

P148

GÜNEY KENTİ ADANA'DA METABOLİK SENDROM PREVALANSI

*Adnan Gökçel, ¹Akatlı Kürşat Özşahın, ¹Nurzen Sezgin, ²Muhsin Akbaba, ¹Nilgün Güvener, ¹Lale Özişık

* Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ankara

¹ Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ankara

² Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi, Adana

Amaç: Bu çalışmanın amacı Türkiye'nin güney kenti Adana'da ATP III kriterlerine göre metabolik sendrom prevalansını tespit etmektir.

Metod: Çalışma popülasyonu rastgele seçilmiş 20-79 yaş arası 1637 erişkini içeriyordu. Metabolik sendrom tanı kriteri olarak aşağıdaki komponentlerden 3 veya daha fazlasının varlığı kabul edildi; hipertansiyon (iki ölçümde ortalama TA ≥ 130/≥85 mmHg veya antihipertansiyon ilaç kullanımı), abdominal obezite (kadında bel çevresi > 88 cm ve erkekte bel çevresi ≥ 102 cm), düşük HDL-kolesterol seviyesi (erkekte < 1.04 mmol/L ve kadında < 1.29 mmol/L), yüksek trigliserid seviyesi (açlık trigliserid ≥ 1.7 mmol/L), açlık glukoz seviyesi ≥ 6.1 mmol/L veya antihiperglisemik ilaç kullanımı.

Bulgular: Metabolik sendrom prevalansı %33.4 olup kadınlarda erkeklerden daha sık bulundu (%39.1'e karşın %23.7; p < 0.0001). Metabolik sendrom olan erkek ve kadınlar, metabolik sendrom olmayanlara göre daha ileri yaşta idiler. Metabolik sendrom prevalansı, erkeklerde kent ve kırsalda aynı (%23.1'e karşın %24.3; p > 0.05) iken kırsal kesimdeki kadınlarda kent

Turkish Journal of
ENDOCRINOLOGY
and
METABOLISM

Journal of the Society of Endocrinology
and Metabolism of Turkey

Abstracts of the
**26th National Congress of Endocrinology and
Metabolic Diseases**

Supplement of

Volume: 7

Number: 1

2003